

Crisis Theologica

In Qva Selectiores, Et Acriores hujus, et elapsi sæculi controversiæ,
subsecuturâ in Elencho legendæ discutiuntur

Crisis Theologica - In Qva Selectiores, Et Acriores hujus, et elapsi sæculi
controversiæ, subsecuturâ in Elencho legendæ discutiuntur

Casnedi, Carlo Antonio

Ulyssipone, 1712

§. II. Alia dubia, præcipuè circa Cruciatam, & Episcoporum, & Prælatorum
Regularium facultatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-84796](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-84796)

non reservatis, presente approbato pro reservatis &c. Hæc ergo omnia moribundus, ne absolventi sit occasio peccati, præcise debent.

N. Deinde est discrimen inter simplicem Sacerdotem excommunicatum, & non excommunicatum: excommunicato vetatur absolvere ob censuram quâ ligatur, non ita non excommunicato: detur enim lex vetans, ne non approbatus absolvat moribundum, cum Tridentinum expresse dicat posse.

N. Nota verò, quod jam prænotavi. Primò, quòd plurimi DD. sub mortis articulo comprehendunt probabile periculum; ita C. de Lug. Pontius, Matr. *disp. 21. qu. 8. n. 207.* Quinam autem dicendi sint in mortis periculo, an prægnantes, an navigantes, an tauros Hispano more agitantes, an milites in aciem dispositi, dabit fuscè Bossius *discept. 2. à n. 6.*

N. Secundò, quòd si ille moribundus restituatur suæ salutis, etsi non teneatur comparere, ut à peccatis absolvatur, quantumcumque reservatis, quia fuit ab illis directè absolutus, & nemo subjicere debeat iterum clavibus quòd fuit directè absolutum; quinimò etsi ille idem in mortis articulo constitutus fuerit quoque directè ab omni censurâ absolutus: attamen cum magno discrimine; nam à censuris absolutus, absolvitur cum onere comparendi coram eo, qui cum absolvere potest; eaque à censuris absolutio valet unice pro foro interno; non pro externo Judicis, cui præjudicari non potest. Quòd si non compareat quàmprimùm coram competenti Judice à quo absolvatur, in eandem censuram reincidit juxta *caput, Eos qui. de sent. excom. in 6. lib. 5.* & mortaliter peccet violando legem obligantem comparere.

N. Tertium dubium est; quòd cum Clem. X. Bulla sit eâ prudentiâ digesta, ut nemo inficiari possit, eam Spiritus Sancti magisterio constructam; ita enim Episcoporum jurisdictioni favet, ut simul favet Regularibus; concedendo utrique plura ut licita, reprobando utrique plura ut vetita; quæritur modò, an sicut Episcopus suspendere potest pro suo jure, sive adsit, sive non adsit nova causa approbationes ab Episcopo antecedenti Regularibus quoad absolvendos sæculares concessas revocare, eoque Regulares novo examini subjicere, ut Clem. X. decidit; ita quoque capitulum Sede vacante possit facultatem absolvendi Regularibus quoad sæculares ab Episcopo demortuo concessam revocare pro suo jure, sive nova adsit causa, sive non; eosque examini subdere.

Hoc dubium paucis solverem, at quia N. quotidiana est, & multis obnoxia contentio- 214
nibus, ideo modò ejus solutionem transmittito ad calcem Disputationis. Considerabo ibi utriusque sententiæ motiva. Ponderabo N. quòd si strictò jure procedatur, nullus contentionum finis. Ostendam quale jus Capitulo conveniat in Regulares adeo, ut ei obfistere nequeant. Indicabo quid agendum casu, quo juri obfistatur. 215

§. II.

Alia dubia præcipuè circa Cruciatam, & Episcoporum, & Prelatorum Regularium facultatem.

S U M M A R I U M.

Opinio asserens Regulares vi Cruciate absolvi posse à reservatis, nec intrinsecè, nec extrinsecè est probabilis, n. 216.

Doctores hoc tuentes, n. 217.

An Legislator supplicatus, si taceat, consentiat? n. 218.

Supplicatio pro Cruciate ut faveat Religiosis, non est authentica, n. 219.

Stulte supplicatur Papa, ut non desinat, aut definitionem suspendat, n. 220.

Licet per Regis supplicationem suspendatur obligatio Pontificie legis, non tamen definitionis, ibid.

Tridentinum concessit Episcopis facultatem absolvendi à casibus Bullæ Cæne occultis, num. 221.

Textus Bullæ Cæne, qui revocare videtur eam facultatem, n. 222.

Bullæ Cæne antiquiores Gregorio XIII. eam revocationem non continebant, ibid.

De jure communi, & non tantum ex novo Tridentini inerat Episcopis facultas absolvendi ab omni Papali occulto, n. 223.

Per occultum venit hic crimen, quod juridicè probari nequit, n. 224.

Tota vis negandi fundatur in Bullâ Cæne, & in tertiâ ab Alexan. VII. damnatâ, docente fuisse toleratam à Congregatione interpretationem, quòd Bulla Cæne vetet, ne Episcopi absolvant casus publicos contra Cæne Bullam, non verò ne occultos absolvant, n. 225.

DD. hoc tuentes, n. 226.

Doctores id ipsum, etiam post tertiam damnatam, ibid.

Tuentes opinionem stantem pro Episcoporum facultate esse adhuc hodie probabilem, ibid.

Negantes eam opinionem esse veram, immò esse probabilem hodie, n. 227.

Quartum est, an saltem ob extrinsecam N. authoritatem sit hodie probabilis opinio- 216
nio

Urban.
VIII.

nio afferens Regulares posse vi Cruciatę absolvi, infcio tuo Prælati, à quolibet reservato? Dico autem nec intrinsecè nec extrinsecè esse probabilem, quin retentā Cruciatā, ut de facto est, ne quidem fieri posse intrinsecè aut extrinsecè probabilem. Ratio est; quia habet contra se infallibile definitivum Papę judicium, quod negat Cruciatę, ut de facto est, inesse tale jus: Urbanus enim mentem Pontificum Prædecessorum, & ipsius Cruciatę explicans, utitur non tantum verbis de futuro, sed de præterito, dicens, *Cruciatam nunquam Regularibus quoad abolitionem suffragari potuisse*; alijque Pontifices expressè definiunt, nullum ei jus inesse, sed quod contra se habet judicium Pontificum definitivum, nequit esse intrinsecè probabile: rursus quod habet contra se infallibilem auctoritatem, nequit esse extrinsecè probabile, nam, ut toties dixi, de essentia opinionis intrinsecè, aut extrinsecè probabilis est ut nil certum sine ex ratione sive ex auctoritate habeat: ergo retentā Cruciatā, ut de facto est, opinio stans pro validā Regularium abolitione vi Cruciatę nec est, nec esse potest intrinsecè, aut extrinsecè probabilis. Dixi, retentā Cruciatā, ut de facto est; si enim Papa eam ampliaret, aliamque ederet, quę facultatem præsentiam concederet, tunc qui absolveretur, foret ex vi alterius Cruciatę, aut alterius privilegij, quod Papa concederet, non vi hujus Cruciatę, aut præsentium privilegiorum.

N. Hoc scio, ut supra innui contra Hozes, 217. Torrecillam, & alios, qui inclinant in oppositum, quod Nostri, & exteri ferè omnes eam opinionem censurant; nam M. Joan. à S. Thom. ait non esse securam; Card. de Lugo *de Penit.* vocat illam certissimè falsam; P. Bardi *pag. 50. & 60.* temerariam, & falsam; P. Mendo *d. 24. num. 122.* omnino improbabilem; Lumbier *tom. 3. in 1. damnatam n. 1996.* protervam, pertinacem, & perniciosam, quin Confessores sub hac opinione absolventes vocat *carnivorous*, quia animas devorant; P. Moya, *tom. 1. pag. 343.* P. Card. *disp. 2. a n. 178.* P. Nogueira, & quotquot vidi eandem opinionem, & quod caput est, adhuc antequam Innocentij XII. Decretum prodiret, acerrimè censurant: quid autem facturi essent citati Doctores, si post Innocentij Bullam scripsissent? Movet dubium *pag. 347. n. 1.* P. Moya; quid, si quis adhuc putans probabilem opinionem quod Confessor possit vi Cruciatę absolvi Regularem à reservatis, poenitens verò Confessoris mentem ignoraret, maneretne

poenitens absolutus? Movet, inquam, hoc dubium P. Moya, resolvens quod poenitens maneret absolutus; quod approbo, si poenitens sit adeo hebes, vel nil omnino sciat quid, & à quo absolvendus; de reliquo poenitens accedet cum malā fide petens absolvi à non habente facultatem. Cæterum dubium illud, de probabilitate opinionis stans pro validā absolutione reservatorum vi Cruciatę, vix est hodie possibile: si tamen quis supponat post tot Decreta Papę eam opinionem reprobantia, huic dubio respondendum erit, quod similibus dubijs supponentibus ignorantiam aliquam invincibilem, & omnia quę orientur absurda, non in responsum, sed in hypothesein rejicienda erunt.

Potè hæc exarata, oblatum mihi fuit opus N. Petri de Murga Benedictini, qui in opere 218. suo Canonico, & Morali *tom. 1. de Appel. Mupp. lationibus, titulo de Constitutionibus qu. 2.* Lucernæ impresso, & Typographi culpa mendis copioso, examinavit licite suspendi possit executio constitutionis, & legis Apostolicę, si Papa super tali constitutione supplicatus fuerit: & quamvis *num. 3.* dicat non posse, si Decretum sit ex Cathedrā, & spectet ad fidem, & mores; atamen *num. 6.* dicit quod si lex Papę non spectet ad fidem, & mores, et si foret pro omnibus Fidelibus, possit hæc Pontificia lex licite suspendi, factā Papę supplicatione: & *n. 8.* addit, quod tunc obligatio legis Pontificę suspenditur, nec peccat, qui eam non servat; legislator enim supplicatus, si taceat, & nil respondeat, censetur consentire, & legis obligationem tacite tollere. Tandem ad rem *n. 9.* loquens de Constitutione Urbani VIII. verarum Regularibus usum Cruciatę, quoad facultatem eligendi Confessarios, refert dictum Leandri à SS. Sacramento *tom. 1. tr. Lepid. 4. disp. 12. qu. 58.* quod de dictā Bulla fuerit idem Urbanus de mandato Regis Catholici supplicatus à Commisario Generali Cruciatę: quā supplicatione posita, dum contrarium non constet de mente Pontificis, non renuam concedere esse probabilem. Hæc Murga, qui eam doctrinam non impugnat, ut plerique alij, qui eam referunt.

At sicut doctus Murga ea quę tradit *n. 7.* Murga *8.9.* ex P. Moya *tom. 1. tr. 6. disp. 1. de Le. P. Moya gibus qu. 1. n. 16. pag. mibi 453.* exscribit, cur non ex eodem P. Moya tranterbit quęque responsum, quam ei argumento supplicationibus nixo dedit *tom. 1. tr. 3. disp. 8. n. 34.*? Ait enim neutiquam constare authentice, quin, et si constaret authentice Pontificem supplicatum fuisse, nil inde deducitur ex eo principio, quod supplicatus, si non respon-

respondeat, consentit, aut standum verbis legis, etsi legislator dicat se aliter intellexit: illud enim temperandum est, & hoc plus quam temperandum, videlicet, si non fequantur maxima inconvenientia, pro quibus vitandis necessarius est consensus expressus: similiter si ea lex prior novo posteriori Decreto non explicetur; tunc enim prioris legis verba à sequenti legislatoris intentione nullam habent vim: nam anima legis est intentio legislatoris, ut bene P. Suar.

P. Suar. lib. 6. de Legib. cap. 1. n. 16.

At, his omnibus omisiss, datà adhuc ut authenticà Commissarij Cruciatæ supplicatione, rogo, quid supplicari? an ut Papa revocaret suam definitionem, quin priorum Pontificum definitiones, nempe Clem. VIII. Leonis XI. Pauli V. (hi tres enim ultimi Clem. VIII. successerunt, & Urban. VIII. precesserunt) hoc verò fatuè supplicaretur: quis enim Papam supplicet, ne in suis definitionibus sit infallibilis? Ergo cum Urbanus definiat Cruciatam minimè suffragatam Regularibus, nequirit supplicari ut suam definitionem suspenderet. An ut Papa non vetaret Regularibus usum Cruciatæ? Hoc autem itultè quoque supplicaretur; nam supplicaretur ne vetaret id, quod definiit indirectè saltem ut malum: per hoc enim quòd Papa definiat Cruciatam nunquam favisse Regularibus quoad absolutionem, definiit absolutiones illas vi Cruciatæ datas esse nullas, & intrinsecè malas: ergo licet Papa supplicatus possit alias suas puras leges suspendere, non tamen hanc fundatam in definitione; quin et si suspenderet, adhuc Regularis ipsa lege naturali teneretur non abolere vi Cruciatæ, dummodo aliunde sciret, fuisse à Papà definitum, quòd Cruciatam quoad absolutionem nil profit Regularibus independentem à Superioris arbitrio. An ut Papa concederet facultatem Regularibus ut à quolibet approbato absolvi possent? At hoc non est ad rem: non enim supplicatum fuit pro tali facultate, quam Papa potest absolute dare; sed ut vi Cruciatæ hoc fieri posset, quòd stante presenti Cruciatam, cui nullum tale jus inest, fieri nequit. Concludo cum P. Cardenas, qui postquam *dis. 2. n. 186.* retulit hanc supplicationem Adversariorum dicentium, quòd ex parte Regis Hispani rogatus fuerit Urbanus VIII. ne in sua Bullà exprimeret dictam exceptionem Regularium, respondens huic argumento n. 226. ait: In hac quoque clarè conspicitur hallucinatio Adversariorum, non distinguentiū declarationem doctrinæ à lege. Dicendum ergo, quòd quamvis per supplica-

tionem Regis suspendatur obligatio legis, non tamen suspenditur declaratio doctrinæ morum facta à Romanà Cathedrâ. Declaravit Clemens VIII. opinionem de absolutione in absentia esse falsam, & temerariam. Numquid si Rex Catholicus supplicaret, prodesset aliquo modo ejus supplicatio, vel ut suspenderet declaratio, vel ut revocaretur? Quis tale monstrum potest admittere? Cùm ergo multi Romani Pontifices declaraverint, concessionem Bullæ quoad absolutionem à reservatis non potuisse suffragari Regularibus, atque invalidè esse absolutos, qui eà usi fuissent; nihil prodest supplicatio legis contra certam veritatem doctrinæ morum. Hac ad litteram P. Cardenas, qui, quæ disputat, comprehendit.

Quantum dubium est, an Episcopi hodie absolvi possint à casibus occultis in Bullâ Cœnæ reservatis? Fateor, me post laboriosam plurium Doctorum lectionem nil didicisse quam dubitare; & nil certi decidi posse, nisi quid certi asseratur ex ipsâ Bullâ Cœnæ, quo facultas à Tridentino concessa Episcopis eludatur. En verba Tridentini *sess. 24. de Ref. cap. 6. Licet Episcopis in irregularitatibus omnibus, & suspensionibus ex delicto occulto provenientibus, excepta eà, quæ oritur ex homicidio voluntario, & exceptis alijs deductis ad forum contentiosum, dispensare: & in quibuscumque casibus occultis, etiam Sedi Apostolica reservatis, delinquentes quoscumque sibi subditos in Diocesi suâ, per se ipsos, aut Vicarium ad id specialiter deputandum, in foro conscientie gratis absolvi, impositâ poenitentia salvari. Idem & in Hæresis crimine in eodem foro conscientie, eis tantum, (nempe Episcopis) non eorum Vicarijs, sit permissum.* Ita Tridentinum.

En Bullæ Cœnæ verba, quæ post viginti fulminatas, contra viginti casus, excommunicationes, easdem censuras reservat, quibus reservatis, nullus ex istis casibus absolvi potest: casus enim ratione censuræ reservati, sicut sublata censurâ non manent amplius reservati, & à quolibet absolvi possunt, ita censurâ non ablata, à nemine, quam qui potest censuram tollere, absolvi queunt. Ceterum, inquit Bulla Cœnæ Gregorij XIII. a prædictis sententijs nullus per alium, quam per Romanum Pontificem, nisi in mortis articulo constitutus, nec etiam tunc, nisi de statuta Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo, cautione præstitâ, absolvi possit; etiam prætextu quarumvis facultatum, & indulgentiarum, quibuscumque personis Ecclesiasticis, secularibus, & quarumvis Ordinum, etiam Mendicantium, ac Militiarum Regularibus, etiam Episcopali vel alia maiori dignitate præditis, &c.

Clem. VIII. Leo XI Paulus V. Gregor. XV.

P. Card. Urban. VIII.

Clem. VIII.

N. 221.

Triden.

222. Bulla Cœnæ. Greg. XIII.

Et c. Nec non laicis etiam Imperiali, & Regali, & aliâ mundanâ excellentiâ fulgentibus; per Nos, & dictam Sedem, & cujusvis Concilij Decreta &c. Quod si forte aliqui contra tenorē presentium talibus excommunicatione, & anathemate laqueatis, vel eorum alicui absolutiois beneficium impendere de facto presumpserit, eos excommunicationis sententiâ innodamus. Non obstantibus privilegijs, indulgentiâ &c. ex quavis causâ, etiam per viam contractus &c. aut cum quibuscumque clausulis, etiam derogatoriâ derogatorijs concessis. Hæc Bulla Cœnæ.

N. Vt certa ab incertis segregem, sciendum 223. 1. quod Episcopis de jure communi inerat P.Méd. Triden. jurisdicção in omnes casus occultos, quocumque modo reservatos, ut rectè P. Mendo disp. 23. n. 62. & hoc ipsum supponi videtur à Tridentino l. c. dum ait, *Liceat Episcopis*, non quasi novum illis dans indultum, sed inveniens quod jure communi habent.

N. Sciendum 2. per crimen occultum non 224. venire vel purè internum, in nullum prodeus actum externum, vel si prodit in aliquem, nulli est manifestus; sed tò occultum, sumitur juridicè, seu vel quod non est notorium, ut ait Barb. in *Collect. sess. 2. de Ref. cap. 6. n. 25.* vel quod probari juridicè nequit, ut ait P. Sanch. *lib. 2. Oper. Mor. cap. 11. n. 11.* P. Mendo in *Cruc. d. 23. n. 59.* Felix *tom. 1. n. 3317.* nec ad forum Judicis contentiosum reduci potest. Vt ergo sit occultum, satis, ne sit notorium notorietate juris, aut notorietate facti.

N. Sciendum 3. totum dubium oriri ex Bulla 225. Gregorij XIII. cui omnes subsequentes infistunt: etenim anterioribus Cœnæ Bullis nulla prorsus inerat clausula derogans facultati Episcoporum à Tridentino Triden. asserere, quoad absolvendum omnes casus Bullæ Cœnæ occultos. Quare tota difficultas reducitur ad hoc, an eadè facultas quoad casus occultos in Bullâ Cœnæ reservatos infit post Gregorij Bullam, quæ antea inerat, & Tridentinum approbat? Augetur difficultas ex tertiâ ab Alexand. VII. damnatâ: *Sententiâ asserens Bullam Cœnæ solum prohibere absolutioem heresis, & aliorum criminum, quando publica sunt; & id non derogare facultati Tridentini, in quâ de occultis criminibus sermo est, anno 1629. 18. Junij in Consistorio Sacre Congregationis Eminentissimorum Dominorum Cardinalium visa, & tolerata est.* Ergo hæc oppositæ illationes veræ sunt: *Bulla Cœnæ non tantum vetat absolvi posse casus publicos, sed etiam vetat absolvi posse occultos.* Similiter: *Ergo derogata est facultas à Tridentino concessa Episcopis, ut casus Cœnæ occultos absolviere possint.*

Scio plurimos gravissimos Doctores, ante tertiam ab Alexandro damnatam, sentisse, quod per Bullam Cœnæ Gregorianam, (cui uniformes sunt subsequentiâ Pontificum Bullæ) nullatenus facultas à Tridentino Episcopis concessa, quoad absolvendum ab omni occulto Cœnæ crimine, derogata sit. Ita Barbosa l. c. Leander à SS. Sacram. de Barb. Censuris tr. 2. d. 17. qn. 45. & 46. P. D. Catillo de Censuris tr. 10. d. 5. pag. 65. P. Mendo d. 23. cap. 5. & alij innumeri. Quam post tertiam ab Alexandro damnatam hoc ipsum posse Episcopos, nempe absolvi ab omni casu occulto Bullæ Cœnæ, judicant P. Ardekin, Lumbier, Hoze, Torrecilla, Bolco, & inelyti Sancti Galli Theologi, cujus in celeberrimo Monasterio maxime spiritus mei voluptate aliquot diebus detinui, raptus à singularissimâ eorum Patrum Benedictinorum religiofitate, & austeritate, qui tamquam Angeli in medio nationis præve (sunt enim ab Hæreticis ex omni latere circumdati) absque ullâ exaggeratione haberi possunt. Igitur insignes ejus Monasterij Theologi idem docent *tom. 10. tract. 1. qn. 5.* & novissimè Valentinus de Mare Dea in suo *tom. Conscientiæ tract. 1. cap. 1. n. 30.* qui ait, probabile esse quod dicti casus Cœnæ occulto non excludantur à privilegio, quod Tridentinum concessit Episcopis, & citat Cursum Moralem Patrum Salmannocensium subdens hoc non opponi Alexandro tertiam damnanti. Idem repetit tr. 5. exponens dictam tertiam damnatam; ait enim Hispano idiomate in Latinum converto: Nota, quod tantummodo damnatur in tertia damnatâ, quod visa, & tolerata fuerit: ut enim aliqua propositio omnino damnetur, satis ut id quod copula principalis affirmat, nempe fuisse vitam, & toleratam, sit fallum. Citat Cursum Moralem *tom. 4. tract. 18. cap. 4. pun. 2. §. 11. n. 130.* Hæc dictus & expeditus Valentinus.

Oppositam sententiâ, quod Episcopi N. post Bullam Cœnæ Gregorianam nequeant 227. ab ullo occulto Bullæ Cœnæ casu absolvi, docent plurimi apud Barbosam l. c. n. 59. Card. de Lugo de Fide d. 23. Neuller disp. 96. qui etsi oppositam tuentem, quod possunt Episcopi, vocat n. 18. adhuc hodie certè probabilem, nempe post tertiam ab Alexand. VII. damnatam; attamen num. 21. ait, esse certò probabilis, quod hodie sine speciali Pontificis indulto, nemo Pontifice inferior habeat facultatem absolvendi pro foro conscientie ab ullo casu Bullæ Cœnæ, & censurâ annexâ, sive casus sit publicus, sive occultus. Similiter P. Moya *tom. 1. tr. 3. d. 8. qn. 5. §. 2. n. 5.* P. M. qui

qui probabilius tantum negat hanc Episcopis
 inesse hodie facultatem, Potestatis tom. 1. n.
 333. accedit P. Cardenas tom. 1. d. 9. cap.
 20. art. 5. n. 345. qui negat sententiam stan-
 tem pro Episcopis post tertiam damnatam,
 esse hodie probabilem. Idem asserit Nogueir.
 in Bullâ Cruc. d. 15. n. 110.

§. II.

*Idem dubium quoad occultos contra
 Bullam Cœne.*

S U M M A R I U M.

*Si nihil certum hic dicatur, nil dicitur, num.
 228.*

Mea perplexitatis motiva, ibid.

*DD. negantes Episcopis facultatem quoad oc-
 cultos Bullæ Cœne, simul tamen asserentes op-
 positam esse extrinsecè hodie probabilem, ib.
 & n. 229. 230.*

*An sit damnata tota tertia, an solum ejus prædi-
 catum, ibid.*

*Tuentes posse hodie Prælatos Regulares absol-
 vere suos ab occultis contra Cœnam, n. 229.*

*Papa nil innovant in Prælati Regularibus
 quoad suos, sed quoad saculares, ibid.*

Relapsus in hæresim, ibid.

*Absolutio ab hæresi pro foro externo solis Inquisi-
 toribus competit, ibid. & 230.*

*Damnata, quod Prælati Regulares possint ab
 hæresi absolvere saculares, &c. ibid.*

*Jura componi debent potius quam corrigi, ibid.
 Non omnia Regularium privilegia purè à Tri-
 dentino revocata, n. 230.*

*Tridentinum nullum abstulit privilegium Re-
 gularibus quoad suos, circa confessiones co-
 rum, ibid.*

*Cur Papa plura Prælati Regularibus concesser-
 int privilegia quoad suos, quam Episcopis
 quoad suos, ibid. & 231.*

*Damnata de Prælati Regularibus quoad sacu-
 lares, n. 230.*

*Pius IV. finito Tridentino confirmavit privilegia
 Regularium Tridentino non opposita, ibid.*

Illustr. D. Coccini dictum, n. 231.

*Absolutio ab hæresi pro foro externo competit tan-
 tum Inquisitoribus, pro foro interno, ibid.*

*Rationes sententia tuentis posse hodie Episcopos
 absolvere ab occultis contra Cœnam, n. 232.*

233. 234.

*DD. tuentes vi officij Episcopalis convenire Epif-
 copis facultatem absolvendi ab occultis Papa-
 libus, & esse in illis ordinariam, n. 232.*

*Juris correctio pro possibili vitanda, quin jura
 concordanda, ibid.*

*Si interpretatio data Bullæ Cœne, quod hæc ve-
 ret publicos, non occultos, teneret, tum Bullæ*

Tom. III.

Cœne, tum Episcopis faueret, n. 233.

*Quia vix credi potest, quod Bulla Cœne inna-
 tam Episcopali officio facultatem tollere velit,
 n. 234.*

*Damnata quod fuerit visa &c. quid in eâ
 damnatur? n. 235.*

Damnata, Prælati Regulares, &c. ibid.

*Tridentinum solis Episcopis, non eorum Vicarijs,
 concesserat facultatem absolvendi ab hæresi
 occultâ, ibid.*

Perplexus hæreo, cuienam sententiæ cer-
 tæ me desponem: nisi enim certò me de-
 sponem, parum refert quidquid dicam, sem-
 per enim libebit, quilibet ex oppositis sequi,
 si utraque maneat certò probabilis. Augetur
 perplexitas ex ipsis Doctoribus, qui post ter-
 tiam damnatam scripsere: qui quamvis ad-
 hæreant sententiæ neganti Episcopis facul-
 tatem absolvendi à casibus Cœnæ occultis,
 adhuc tamen oppositam stantem pro facul-
 tate Episcoporum vocant certò probabilem,
 etsi hanc non sequantur. Ita Neuffer l. c. &
 P. Moya l. c. qui, post hæc relata ex P. Card.
 l. c. n. 43. verba (Alexander Septimus in præ-
 dicto Decreto declarat, Bullam Cœnæ ve-
 tare absolutionem à casibus occultis, deroga-
 ndo facultati Tridentini) ait n. 5. sed cer-
 tum esse non asseram, ob rationem allatam,
 licet probabiliter ex Pontificis declaratione
 deducatur. Ratio autem erat, quia damnatio
 unice cadit in prædicatum propositionis: sed
 prædicatum tertiæ ab Alexandro damnatæ
 erat, quod fuerit visa, & tolerata interpreta-
 tio Bullæ Cœnæ, quod sola delicta publica
 ab Episcopis absolvi nequeant: ergo damna-
 tio unice cadit in asserentem quod ea inter-
 pretatio visa, & tolerata fuerit. Præterea hæc
 perplexitas robur sumit non tantum à se-
 quentibus sententiam stantem pro facultate
 Episcoporum, sed ab ipsidem, qui eam negant,
 simul tamen, adhuc post tertiam damnatam,
 affirmant quod Prælati Regulares possint si-
 bi subditos absolvere ab omni casu Bullæ
 Cœnæ occulto; adeo ut quod hodie conce-
 dunt Prælati Regularibus quoad suos, neg-
 gent hodie Episcopis quoad suos; & econ-
 tra. Inter alios est Leander à Murcia tom. 2.
 lib. 4. disp. 1. resol. 8. & Felix Potest. tom. 1.
 part. 4. cap. 5. n. 3372. ad 3425. Probatur
 quia nemo spoliandus jure certo: sed jus con-
 cessum Regularibus Prælati ut possint suos
 ab omni occulto Bullæ casu absolvere est
 certum; revocatio autem tantum privilegio-
 rum non est certa, quin nec est dubia, ut la-
 te, & efficaciter suadet ex copiosis, quas al-
 legat in favorem eorum privilegiorum, Bul-
 lis, casque cum magnâ voluptate legi: qua
 Vv Bullæ